ప్రతిఫలం

రావిపల్లి నారాయణ రావు

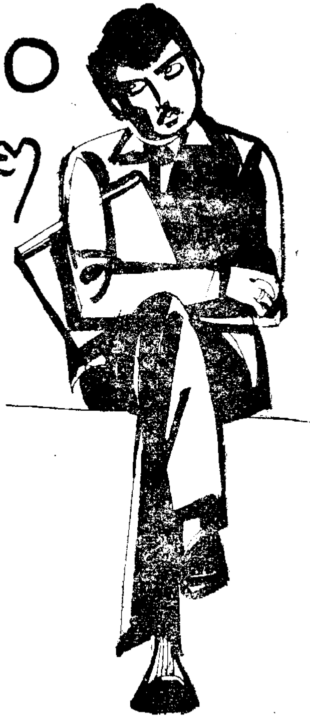

ఇదిగో పిల్లా, నాను సెప్పేదినుకో-

అన్నం మెతుకులు కడుపులో పడక పోయినా ప్రాణాలు ఎక్కడికి పోవు. కాని దాని తప్పదియ్యా, సారా గొంతుకలో పడకపోతే నరాలు నాగేస్తాయి. సుక్కసు కోకపోతే నాను బతకనేను. ఆ సంగతి నీకు తెల్సు. తెల్సికూడా నువ్వు నా కోసం యియ్యాల సాయింత్రం గూట్లో డబ్బు లెట్టకుండా ఆ కుర్రలాయర్ గది ఊడ్వ టాని కెల్లిపోనావ్. ఇప్పుడు ఏన్నేం సేయాలి?' సీతాలును పశువును కొట్టినట్టు కొట్టసాగాడు రాముడు.

'అగు మావా - అగు. ఆయ్యబాబో సంసేత్తున్నాడు.' రాగాలందుకుంది సీతాలు.

రాముడు కొట్టిన దెబ్బలకు సీతాలు కాబట్టి తట్టుకుంది. మరొకరైతే కళ్లు తిరిగి స్పృహలేకుండా క్రిందపడిపోయే వారు.

ఆ వీధిలో చాలా యిళ్లలో సీతాలే పనిచేస్తుంది. ఆ వీధిలో కొత్తగా ఎవరు దిగినా - పనిమనిషి కావాలంటే సీతాలు పేరే చెబుతారు.

ఒకరోజు క్లబ్బునుండి యింటికి వచ్చే సరికి బాగా పొద్దుపోయింది. తలుపు తెరచి సీతాలు అంతకుముందు హోటల్‌నుండి

తీసుకొచ్చిన కారీర్ ముందుపెట్టుకు కూర్చున్నాను. సీతాలు ఏడుపు చెవిలో పడ్డాక తినటానికి బుద్ధిపుట్టలేదు. నాలుగు మెతుకులు తిని చేతులు కడుక్కున్నాను.

సీతాలు యింకా ఏడుస్తూనే ఉంది. రాముడు చావుదెబ్బలు కొడుతున్నా చుట్టు ప్రక్కలవాళ్లు పట్టించుకోలేదు. ఇంటి గొడవల్లో మన మెందుకు తలదూర్చడం అనుకున్నారేమో భార్యభర్తల తగువులో ఎవ్వరూ జోక్యం కలిగించుకోలేదు.

ఆ మర్నాడు నిద్రమత్తు నుండి ఊరు బయటపడలేదు. ఏదో అర్జంటుగా కొన్ని పుస్తకాలు రిఫరెన్స్‌కు తిరగ వేయాలని నేను పెందరాడే లేచి, బ్రష్ చేసుకుంటూ వరండాలో నిలబడి రోడ్డు ప్రక్కనున్న గూడెంవైపు చూసాను. సీతాలు, రాముడు సరసాలు ఆడుకుంటున్నారు. వాకిట్లోనున్న గోలెంలోని నీళ్లు దోసిలితో తీసి రాముడు సీతాలుపై జల్లుతుంటే, చేతిలో నున్న చెంబులోని నీళ్లు పోసి రాముడి తల తడిపేసింది సీతాలు. ఆ తర్వాత యిద్దరు పాకముంగిట టీ గ్లాసులు చేతపుచ్చుకుని ఒకరినొకరు అంటుకు కూర్చుని సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకోసాగారు. రాముడి మాటలకు విరగబడి నవ్వుతోంది సీతాలు. ఆ నవ్వుని చూసి పరవశించిపోయాడేమో రాముడు ఆమె ముక్కు పట్టుకు లాగాడు. టీ త్రాగిన తర్వాత ఖాళీగ్లాసులు లోపల పెట్టి గూటిలో నూనె చేతిలో పోసుకుని వచ్చి రాముడు తల మర్ధనచేసింది సీతాలు. ఆ అన్యోన్య దంపతుల్ని చూస్తుంటే వీళ్లిద్దరేనా రాత్రి జీవితాన్ని కురుక్షేత్ర సంగ్రామం చేసుకున్నారు అన్న అనుమానం కలిగింది నాకు.

ఒకరోజు, ఉదయం ఏడుగంటలకు హోటల్‌నుండి ఫ్లాస్కుతో కాఫీ తెచ్చి టేబిల్‌మీద పెట్టింది సీతాలు.

'బాబూ అరుదురూపాయి చిల్లర మిగిలింది. ఈ డబ్బులు కూడా టేబులుమీద పెట్టనా?' నా ఎదుట నిలబడింది సీతాలు, పమిటకొంగు పట్టుకుని.

ఆ రోజు పేపరు చదువుతున్న నేను, తల పైకెత్తి ఆమె ముఖంలోకి చూసాను. ఆమెను అంత దగ్గరగా పరిశీలించి చూడ్డం అదే మొదటిసారి. నా దృష్టి ఆమెమీద పడగానే అజంతా శిల్పం గుర్తుకొచ్చింది. వంపులు తిరిగిన అవయవపు పొంగులకంటే ముందు, కెంపు రంగులో ఉన్న చిన్న పెదాలు ఎవరినైనా యిట్టే ఆకర్షిస్తాయి. తీకైన ముక్కును మేలిమి బంగారపు ఛాయను చూస్తూ కొన్ని క్షణాలు స్థాణువైపోయాను నేను. కనురెప్ప వేయకుండా అలా చూస్తుంటే నా చూపులనుండి తప్పుకుని—

'నాను ఎల్లొత్తాను బాబు, యీ సిల్లర తీసుకోండి' అర్ధరూపాయి చిల్లర నా చేతిలో పెట్టింది సీతాలు.

తమలపాకులాంటి ఆమె చేయి తగల

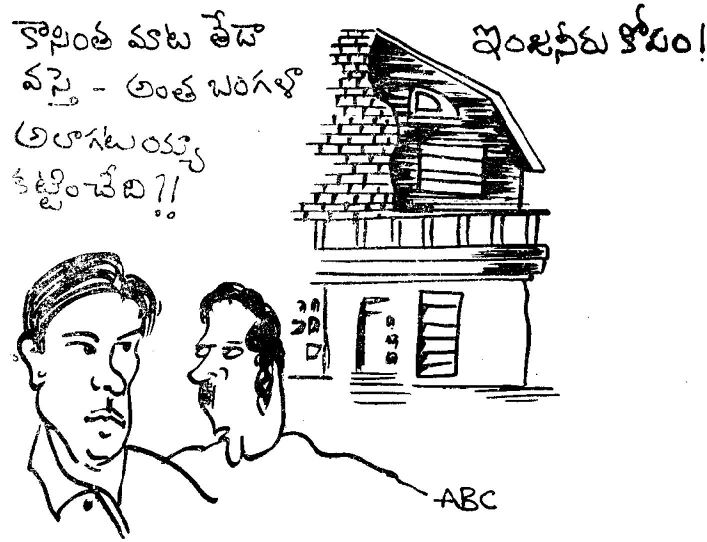

గానే ఏదో తెలియని మధురానుభూతి కలిగింది,

'సీతాలూ!'

'ఏందిబాబూ, పిలిచారా!' నా వైపు తిరిగింది ఆమె.

'ఆ.....నువ్వ' ఆగిపోయాను నేను, ఆ సన్నని నజుముని బిగువైన శరీరాన్ని చూస్తూ.

'సెప్పండి బాబూ సాలా పొద్దెకి పోన్నాది.'

'మరేంలేదు, రాత్రి ఎవరు, ఆ రాముడేనా నిన్ను గొడ్డును కొట్టినట్టు కొడుతున్నాడు. నిన్ను చూస్తే కొట్టడానికి ఎవరికీ చేతులు రావే - అసలు వాడికి మతిసుతి ఉందా, అలా కొడతాడు.'

'ఆడికి మతిలేకపోవడం ఏంటిబాబూ! సుక్కైకువైపోతే అలాగైపోతాడు కాని ఆడి మనసు నాకు తెలిదేటి బాబూ-ఎన్న పూస. నానంటే వల్లమాలిన పేమ.'

"అదికాదు సీతాలూ! ఆ రాముడి దెబ్బలు తింటూ నువ్వెలా బ్రతుకుతున్నావో.'

'అడిచేత దెబ్బలు తిందం నాకు బాద నేదు బాబూ!'

'అయితే ఆ రాముడితో నీ జీవితం సుఖంగా సాగిపోతుందంటావ్!'

'ఆ ప్రశ్నకు సీతాలు ముఖంలో సిగ్గుతెరలు క్రమ్ముకున్నాయి. చిన్న పెదాల మధ్య చిరునవ్వు చోటు చేసుకుంది.'

'అది సరే - యీ అర్ధరూపాయి నీ దగ్గరే ఉంచు' ఆమె అరచేతిని తాకే అవకాశం మళ్లీ కలిగింది.

'నా కెందుకు బాబూ!' అంది చేతిలో పెట్టిన డబ్బుల్ని చూసుకుంటూ సీతాలు.

'నీకు కాకపోయినా నీ రాముడికి పనికొస్తాయిలే.'

'మీకు తెల్సిపోనాదేటి బాబూ మా మావ సంగతి!' అంటూ నవ్వుతుని తూనీగలా ఆమె రోడ్డుపై పరుగెత్తుతుంటే సిగలోని మల్లెపూలచెండు వరండాలో పడిపోయింది. సి గ ము డి నుండి బయటపడిన పొడుగాటి నల్లని కురులు నడుమును దాటి ఎత్తైన ఆమె పిరుదలపై వయ్యారంగా నాట్యంచేయసాగాయి.

ప్రతిరోజు సీతాల్ని తలచుకొన్నప్పుడు, ఆమె రాగానే మనసు విప్పి మాట్లాడాలనే తపన; తీరా ఆమె ప్రత్యక్షంగా కళ్ళఎదుట నిలబడగానే నోరు మూగదై పోతుంది ఎందువల్లనో!

టైము పదిగంటలు. కోర్టుకు వెళ్ళటానికి సిద్ధమయ్యాను. ఆరోజు విడాకుల కేసు వాయిదా ఉంది. మనసులు కలియక భార్యాభర్తలు విడిపోయారు. భరణంకోసం దావా పడేసింది భార్య. ఆ కేసుఫైలు పట్టుకోగానే సీతాలు తలపుకు వచ్చింది. దెబ్బలు తింటూ రాముడితో ఎన్నాళ్లని కాపురంచేస్తుంది? రోజూ వీపు విమానంమోత మోగిపోతోంది. ఎలాగైనా నచ్చజెప్పి సీతాలుచేత డైవర్స్ పిటిషన్ పెట్టించాలని అనుకుంటూ, నల్లగౌను భుజంపై వేసుకుని స్కూటర్ బయటకు తీసాను. ఆయాసంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై, నుదుటిపై పడిన మెలికలు తిరిగే కురులను సర్దుకుంటూ, హడావిడిగా వచ్చి పిలిచింది సీతాలు—

'బాబుగారూ! బాబుగారూ!'

'ఏవిటి సీతాలూ, ఏమైంది?'

'మా మావని పోలీసులు పట్టుకుని లాక్కుపోనారట! రేతిరి యింటికి రానేదు. ఎక్కడో తాగేసి తొంగుండిపోనాడని వల్లకున్నాను. యిప్పుడే సెప్పాడు రంగయ్యన్న, రాముడ్ని పోలీసుటేసన్లో సూశానని.' గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పింది సీతాలు.

'పోలీస్ స్టేషను కెందుకు తీసుకెళ్లారట?'

'తాగేసి రోడ్డుమీద గొడవసేసాడట. 'తాగేసి నీ పాకలో తొంగో— మాము నీ జోలికి రాము. కాని నడిరోడ్డులో అల్లరిజేత్తే మాము వల్లకోము—' అని లాక్కుపోనారట! ఆడ్ని వొదలాలంటే జామీనివ్వాలట. కాయితం రాసియ్యండి బాబూ. నాను టేసన్కెల్లి యిడిపించుకొత్తాను.' సీతాలి కళ్లల్లో నీళ్లుతిరిగాయి.

'నువ్వు పోలీస్‌స్టేషన్ కెళ్తావా!—వద్దు సీతాలు, నువ్వెళ్లొద్దు.'

'మా మావని వొదలాలంటే నాను టేసన్కు ఎల్లాలి బాబూ!'

'నువ్వెళ్లాలని ఎవరన్నారు?'

'మావకు జామీనివ్వాలి బాబూ!'

'జామీను నువ్వే యివ్వక్కర్లేదు. ఎవరైనా యివ్వొచ్చు. నువ్వు మాత్రం

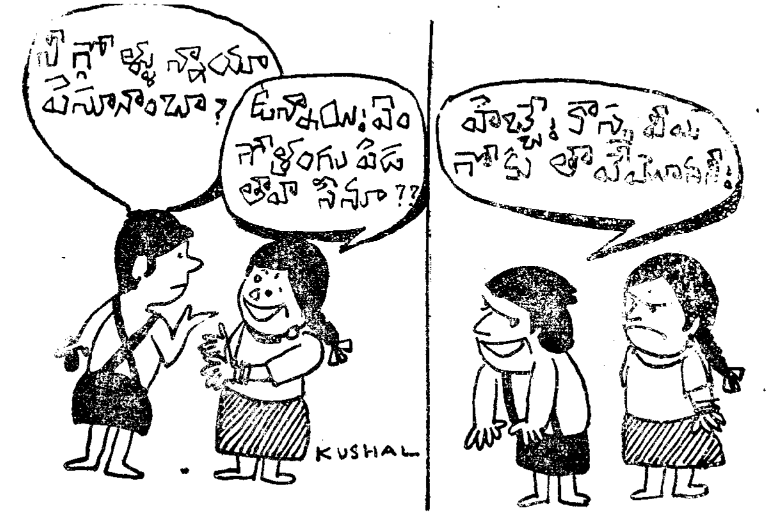

పోలీసుస్టేషన్ ప్రాంతానికే పోవద్దు.'

'మరి మా మావకు జామీను ఎవరిత్తారు బాబూ?— 'ఆడు తాగుబోతు, ఆ తాగుబోతుకి ఎవరిత్తారు జామీను'— అంటారు బాబూ, మా గూడెంలో ఉన్న పెద్దోల్లంతా.' సీతాలు ముఖం చిన్నబోయింది.

సీతాలుకు దగ్గర కావాలి— కాదు సీతాల్ని దగ్గరకు తీసుకోవాలి. అందుకు మంచి అవకాశం యిదే! అవకాశాన్ని దుర్వినియోగం చేసుకోకు, అంతరాత్మ హెచ్చరించింది. 'సీతాలూ, నువ్వేమీ దిగులుపడకు. మీ మామను నేను జామీనుమీద విడిపిస్తాను. సరేనా?' అన్నాను.

ఆమె ముఖంలో వెయ్యి జ్యోతుల కాంతి వొక్కసారిగా కనిపించింది.

కోర్టుకు వెళ్లేముందు పోలీస్ స్టేషన్ కెళ్లి రాముడ్ని బెయిల్ మీద విడిపించాను.

ఆ రాత్రి మళ్లీ గూడెం చివరిపాకలో రాముడి కేకలు, సీతాలు ఏడుపు వినిపించాయి.

'ఆ సచ్చినోడ్ని పోలీస్టేసన్లో సావనీకుండా జామీనిచ్చి ఎందుకు యిడిపించారు లాయర్ బాబూ'— అంటూ, ఆ మరుసటిరోజు తెల్లారకముందే నలుగురైదుగురు గూడెం పెద్దలు నా దగ్గరకు వచ్చారు. నేను సమాధానం చెప్పలేదు. నవ్వేసి ఊరుకున్నాను.

* * *

బి.ఏ. పాసుకాగానే 'లా' చదవను అని జగమొండిలా కూర్చున్నాను నాలుగు రోజులు. బి.ఎల్.లో చేరక తప్పదని పట్టుబట్టారు నాన్న. కాదనలేకపోయాను.

బి.ఎల్. పూర్తిచేసాక ప్రాక్టీసు పెట్టాలని పించలేదు. ఏదో ఒక కంపెనీలో లీగల్ అడ్వయిజర్‌గానో, లా అసిస్టెంటుగానో చేరాలనుకున్నాను— కాదు, పట్నంలో ప్రాక్టీసు పెట్టు, సంపాదన ఉన్నా లేక పోయినా అనుభవం వస్తుంది— అన్నారు నాన్న. ఆయన సంతృప్తికోసం పట్నంలో ఒక చిన్న యిల్లు తీసుకుని ప్రాక్టీసు పెట్టాను. నాన్న మాట కాదని ప్రాక్టీసు పెట్టకుండావుంటే సీతాలు నా కంటబడేది కాదు. రోజుకొకసారైనా సీతాలును చూడనిదే ఉండలేకపోతు న్నాను.

* * *

శీతాకాలపు పొద్దు. ఆరుగంటలకే చీకటి తెరలు నలుమూలలనుండి విజృం భించాయి. వీధిలోని మున్సిపాలిటీ లైట్లు మందంగా వెలుగుతున్నాయి.

స్కూటర్ని వరండాలో పెట్టి,తాళాలు పట్టుకుని తలుపు దగ్గరకు వెళ్లాను. తలుపు తెరచిఉంది. హోటల్ నుండి తెచ్చిన కారీర్, లోపలపెట్టి సీతాలు తాళంవేయ లేదు గాబోలు అనుకుంటూ దగ్గరగా వేసి ఉన్న తలుపు తోసుకుని గదిలో అడుగు పెట్టానోలేదో అత్తరువాసనలు గుప్పు మన్నాయి. మల్లెపూల పరిమళం గుబాళి స్తోంది. గది నలుమూలల చూసాను. ఎవరూ కనబడలేదు. కాని సోఫాకమ్ బెడ్ ముందున్న టీపాయ్ మీద ఫ్లవర్ వాజ్‌లో పొగలు విరజిమ్మే అగరు వత్తులను, సోఫామీద అక్కడక్కడ రాలిన మల్లెపూలను చూసిన తర్వాత ఇదేదో మిస్టరీగా ఉన్నట్టు తోచింది. వళ్లు గౌను హేంగరుకు తగిలించి డ్రెస్ మార్చుకుని రిఫ్రెష్ అవటానికి టాయ్ లెట్‌కు వెళ్లాను. ఆ తర్వాత ముఖం టవల్‌తో తుడుచుకుంటూ గదిలోకివెళ్లి టేబుల్‌మీద చూసాను. కారీర్, టేబుల్ మీద లేదు, అంటే సీతాలు హోటల్‌నుండి యింకా భోజనం తెచ్చినట్టులేదు. మరి యీ మల్లెపూలు, అగరువత్తులు ఎక్కడినుండి వచ్చినట్టు!! ఎవరు తెచ్చిపెట్టినట్టు !! నా ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరకలేదు. ఏమీతోచక సోఫామీద నడుం వాల్చాను. ఎక్కడనుండి వచ్చిందో సీతాలు రెండు చేతులతో నా నడుముని చుట్టేసింది. ఆమె వింత ప్రవర్తనకు కొన్ని క్షణాలు నా నోటంట మాటరాలేదు. ఆ తర్వాత ఆమె లేచి, సోఫామీద కూర్చొని రెండు చేతులతో నా ముఖాన్ని పట్టుకుని, ఆ లేత అధరాలను నా పెదాలకు జోడించ బోయింది. నేను వెంటనే లేచి కూర్చుని అడిగాను—

'సీతాలూ! నీకు పిచ్చిపట్టిందా ?'

'లేదు బాబూ, నాకు పిచ్చిపట్టలేదు. నాను బాగా వున్నాను బాబూ!' అంది రెండు చేతులతో ముఖం కప్పుకుని.

'మరి ఏమిటీ పని!' అని మందలిం చాను. కాని చేతికి దొరికిన అవకాశాన్ని

చేతులారా విడిచిపెట్టుకున్నానని మనసు లోని మనసు బాధపడుతోంది.

'బాబూ. నను క్షమించండి, సరిగా నెలరోజుల క్రిందట యిలాగే అమావాశ్య రాత్రి, నాను హోటేలు నుండి భోజనం తెచ్చి మీ టేబ్లుమీద పెట్టాను. మీరు యీ సోఫామీద నాకొని పుస్తకం సదువుతూ వోరగా నన్ను సూసారు. నాను యింటి

కెల్తున్నా బాబూ అని సెప్పి ఎలిపోతుంటే నా సెయ్యట్టుకుని సోపామీదకి లాక్కు న్నారు_ ఒకసారి నీ పెదాలు ముద్దుపెట్టు కోనీ సీతాలు ! _ అన్నారు. నా నిప్పుడు మిమ్మల్ని పట్టుకున్నట్టే అప్పుడు మీరు రెండు సేతుల్తో నన్ను గట్టిగా వాటేసు కున్నారు_ బాబూ మీరు సదువుకున్నారు. నాను మీ సీదను బతికే కూలిముండని. మీరు గొప్ప గొప్ప ఉజ్జోగాలు సెయ్యాల పెల్లి సేసుకోవాల. సుకంగా ఉండాల. నాతోటి మీకు సుకమేటి బాబు. నాకు ఎప్పుడో మూడుముల్లేసాడు రాముడు. ఎంగిలికూడు మీ కెందుకు బాబూ!_ అని, నాను ఆ రోజు ఎల్లిపోయాను, మీకు ముద్దివ్వకుండా. ఆ రోజు మీరు ఎంత బతిమాలినా నాను ఒప్పుకోనేదు. కాని ఈ రోజు నాను కాదన్ను. మీరు ఏ పని చేసినా నాను వల్లకుంటాను, అలాసూత్తూ కూకుంటే తెల్లారిపోతాది. రండి బాబూ, బేగి రండి _ మల్లీ మా మావ సుక్కేసు కొచ్చి, నానింట్లో నేనని కూకలేత్తాడు. ఈ రోజు దాటిపోనాదంటే మీకు నాను దక్కుతానో నేదో_' కళ్ళనుండి బొట బొట రాలిన అశ్రుబిందువులు సీతాలు చెక్కిళ్ళను తడిపేసాయి.

'సీతాలు ఏమైంది ? ఎందుకలా ఏడు స్తున్నావ్ ?' అడిగాను, కళ్ళలోకి చూస్తూ.

'ఇంకేమవ్వాలి బాబూ _ మావఁ బతకడు. ఆడు బతకాలంటే వెయ్యి రూపాయలు కావాలి. అది కడుపులో కురుపేసిందట_డాట్రుబాబు సెప్పినారు. అపరేషన్ సెయ్యకపోతే బతకడట. వెయ్యి రూపాయలు ఎక్కడ నుండి తేవాల!.........బాబూ_లాయర్ బాబూ, నాను పక్కన కూకుంటే మీకు చాలా సుకంగా వుంటాదని, పెపంచాన్ని మరిసి పోతానని సెప్పారు. నా కల్లు సెంకాల్లా ఉంటాయని, పెదాలు సూత్తావుంటే ముద్దెట్టుకోవా లనిపిస్తుందని సెప్పారు. కావాలనినానే వొచ్చాను_కల్లప్పగించి అలా సూత్తారేటి? రండి బాబూ, మీకోరిక తీర్చు కోండి. నాకు వెయ్యి రూపాయిలిప్పించండి, మావఁని బతికించు కుంటాను. నా దగ్గరున్న సుకంకోసం నాను వెయ్యిరూపాయిలు అడగనేదు బాబూ. మా మావఁ అపరేషన్ కోసం_ ఆ డబ్బు తిరిగి యిచ్చుకుంటాను. నేక పోతే మీ యింట్లో సాకిరి సేసైనా తీర్చు కుంటాను_రండిబాబూ, మీ కోరిక తీర్చు కోండి, వెయ్యి రూపాయిలు యిప్పించండి.' నా రెండు కాళ్ళు పట్టుకుంది సీతాలు. చెక్కిళ్ళను తడిపిన కన్నీటి బిందువులు నా పాదాలమీదకు దొర్లాయి.

కాళ్ళమీదపడ్డ సీతాలు భుజాల్ని పట్టు కొని లేవనెత్తి సోఫాలో కూర్చోపెట్టాను. 'సీతాలు ! నేను చదువుకున్నవాడ్ని. సంస్కారం కలవాడ్ని. పైగా న్యాయ వాదిని. నేను అన్యాయం చేయను. అన్యాయం జరుగుతుంటే చూస్తూ ఊరు

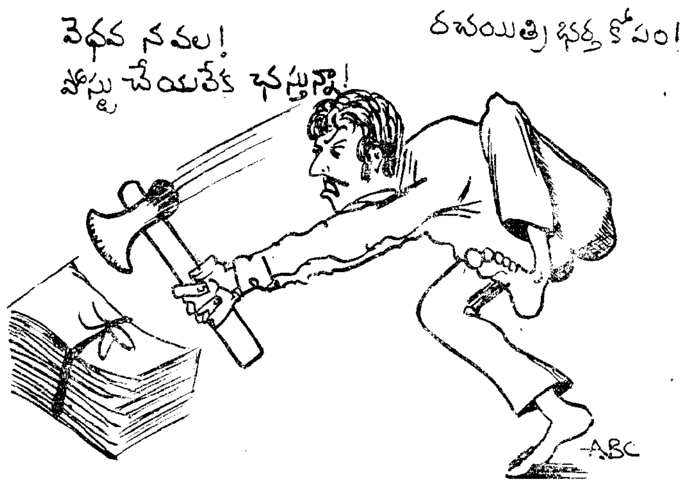

కోను. ఆ రోజు క్షణికోద్రేకంలో నేను నీ పట్ల అసభ్యంగా ప్రవర్తించిన మాట వాస్తవం. ఆ పరిస్థితినుండి నువ్వు తప్పించావు. అందుకు నేను కృతజ్ఞుడ్ని. మనిషి బాగుపడటానికి, చెడిపోవటానికి పరిస్థితుల ప్రభావమే కారణం అంటాను. వాటిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని ముందుకు సాగిపోయినవాడే మంచి మనిషిగా గుర్తింపబడతాడు...... సీతాలూ! నీకు చదువు లేకపోయినా సంస్కారం ఉంది. అందుకే నువ్వు శీలాన్ని కాపాడుకోగలిగావు. మంచి మనిషిగా గుర్తింపబడ్డావు. రాముడి ఆపరేషన్‌కు కావలసిన వెయ్యిరూపాయలు, రేపు కోర్టుకు వెళ్ళే ముందు బ్యాంకు నుండి తీసి నీకు యిస్తాను. నీ మానంకు వచ్చిన ప్రమాదం ఏమీలేదు. పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలతో నీ మనసు పాడుచేసుకోకు. సంతోషంగా యింటికి వెళ్ళు' వోదార్చి సీతాలును యింటికి పంపించాను.

* * *

బ్యాంకు నుండి వెయ్యి రూపాయలు తీసిచ్చినమరునటిరోజు తెల్లవారకముందే సీతాలు లబోదిబోమంటూ వచ్చి తలుపు బాదింది. టైము ఆరు కూడా కాలేదు. ఏం జరిగింది, ఒకవేళ ఆపరేషన్ సక్సెస్ కాలేదా? – అన్న అనుమానం కలిగింది. సోఫాలో కూర్చున్న నేను వెంటనే లేచి తలుపు తీసాను.

'లాయర్ బాబూ, కొంప మునిగింది. వెయ్యిరూపాయలట్టుకొని మా రాముడు మావం రాత్రికి రాత్రే ఎక్కడికో పోనాడు బాబూ! వెయ్యిరూపాయలు కనబడగానే మనిసి మారిపోనాడేటి? అని తొంగున్న

సాప కింద యీ సీటీముక్క అగుపడింది. ఏటి రాసాదో సూడండి లాయర్ బాబూ. అదిరాక మీరు సదవగలరో నేదో —మావా, నీ ఆపరేషన్ కోసం లాయర్ గారిచ్చిన వెయ్యి రూపాయిలు సెక్క పెట్టెలో పెట్టానని రాత్రి అది మైకం తగ్గినాక సెప్పాను. అంతే — తెల్లారగట్ల అది మొహం కనబడ్నేదు. పెట్టిలో పెట్టిన వెయ్యిరూపాయిలూ కనబడ్నేదు. అదేమైపోనాదో! డబ్బేమైపోనాదో—సదవండి బాబూ యీ సీటీ.'

సీతాలిచ్చిన సీటీ తీసుకొని చదవసాగాను.

'సీతీ—నాను ఎన్నోరోజులు బతకను. నా కడుపులో ఉన్నది మామూలు కురుపు కాదు, కేన్సర్ కురుపు. నువ్వొడ్సిన తావని డాక్టరుబాబు ఆ యిసయం నీకు సెప్పనేదు. నాను బతకనన్నది నిజం. మరి యీ వెయ్యి రూపాయిలు ఆపరేషన్ కు ఎందుకు కర్సుపెట్టాల! నానే డబ్బు తీసుకుని జల్సాచేత్తే సరిపోలా! ....

డబ్బట్టుకొని హైద్రాబాద్ ఎల్లిపోతున్నా. అక్కడ గుర్రప్పందాలు బలే జోరుగా సాగుతాయట. విదేసాల సండొప్పె విస్కీ సీసాలు దొరుకుతాయట. సీతీ — తిరిగిరానేదని బెంగెట్టుకోకు. నాను ఒకటి రెండు నెలల కన్నా ఎక్కువ రోజులు బతకను. అందుకే నాను తిరిగొత్తానని ఆసపెట్టుకోకు.— నీ మావ, రాముడు.'

నే చదివిన ఉత్తరంలోని సంగతులు విని కుప్పలా నా కాళ్ళమీద పడిపోయింది సీతాలు.